ANUL I — NUMARUL 4

Duminică 16 August 1942

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

NE BATEM ŞI IN CAUCAZ

După răsunătoarele victorii din Crimeia, cari au culminat cu cucerirea Sevastopolului, armata noastră înscrie, alături de neînvinsa armată germană, noui şi fulgerătoare biruinţi pe frontul de curând deschis în Caucaz. Inamicul este pus pe goană de unităţile de cavalerie inspectate în ajunul intrării lor în foc de M. S. Regele Mihai. Prezenţa Suveranului pe câmpul de luptă a insuflat ostaşilor o şi mai nestrămutată dorinţă de a prăbuşi în timpul cel mai scurt, rezistenţa inutilă a unei armate sortite pieirii. Ei au pornit în Caucaz, mândri de a fi avut în mijlocul lor, în preajma unor evenimente atât de hotărîtoare, pe tânărul Comandant de oaste, sub domnia căruia Patria şi-a croit o soartă mai bună şi a alungat ameninţarea sălbatecei stăpâniri bolşevice. Duşmanul, care ne-a cotropit ţara cu atâta trufie, nu a fost numai izgonit peste hotare, dar a fost şi este urmărit pas cu pas, pentru a-şi primi răsplata cuvenită. Dintotdeauna, românii au ştiut să isbească cu paloşul, cu baioneta sau cu arma în cei ce au căutat să le încalece pământul şi drepturile. Este adevărat că fiecare punere la punct s'a făcut cu vărsare de sânge, dar ea a consfinţit în primul rând eroismul ostaşilor şi voinţa dârză a naţiunei de a nu se lăsa călcată în picioare de nimeni, şi mai cu seamă de bolşevism, aducător de nenorociri, de foamete, de moarte şi de necredinţă în Dumnezeu şi Hristos.

Cu un crez sfânt în suflet, crez care lipseşte cu desăvârşire bolşevicilor lui Stalin, ostaşii — infanterişti, artilerişti, cavalerişti, marinari şi aviatori — au primit această luptă pe viaţă şi pe moarte, menită să aducă Europei o pace dreaptă şi îndelungată. Dela Prut şi până aproape de poalele Caucazului, ei au dat lupte înverşunate, străbătând un spaţiu imens, fără să aibă prilejul celei mai scurte odihne. Această dârzenie şi iscusinţă de a se bate, a uimit nu numai pe germani, adevăraţi maiştri ai războiului, ci şi pe toţi soldaţii şi oamenii politici din lume, care au văzut în noi, un factor important în câştigarea victoriei şi în organizarea Europei de mâine.

Conducătorii Marelui Reich şi în special presa germană, laudă fără nicio rezervă, faptele de arme ale vitezei noastre oştiri, fapte de arme cari, prin cucerirea a câtorva centre importante din Caucaz, contribuesc la grabnica prăbuşire a soldaţilor lui Timoscenco pe frontul din Sud.

Noi suntem prezenţi, o dovedesc faptele şi nu vorbele, numai acolo unde se dau bătălii decisive. Eri am fost la Sevastopol, unde alături de germani am smuls din mâinile inamicului cea mai puternică fortificaţie cunoscută în istoria răsboiului; astăzi, ne aflăm în Caucaz, unde rostogolindu-ne ca un val uriaş peste acelaş îndârjit duşman, îl zdrobim sub noi, cucerind cu o iuţeală fulgerătoare Krasnodarul (oraşul roşu), inima Caucazului, apoi Jeiskul şi ameninţând Novorosiskul. Mărşăluind şi dealungul coastei

(Urmare în pag. 2-a)

GENERALUL CORNELIU DRAGALINA DECORAT CU CRUCEA DE CAVALER AL CRUCII DE FIER

Trupele române continuă victorioase înaintarea spre Volga. Câteva zile de marş ne desparte de marele fluviu, care spintecă în două imensul bărăgan rusesc.

Urmând îndeaproape armatele, care înaintează, generalul Corneliu Dragalina, cu întregul său post de comandă, s'a oprit într'un sat din regiunea Donului.

Un eveniment important avea să se petreacă în acest sat. Generalul Hoth, comandantul armatei germane blindate, care luptă în acest sector, şi-a anunţat vizita la comandamentul român.

Pe aeroportul, ce se află în apropierea acestui sat, un avion german a aterizat.

Din carlinga avionului sare sprinten generalul Hoth. Il întâmpină comandantul oştilor române. După o scurtă urare se trece în revistă plutonul de onoare ce se află pe aeroport.

Cuvântul d-lui general Hoth

D. general Hoth se întreţine câteva minute cu ofiţerii din Statul Major, apoi adresează d-lui general Dragalina următoarele cuvinte:

„Domnule general, vă rog să-mi permiteţi să vă adresez câteva cuvinte. Este pentru mine o deosebită bucurie că pot să vă transmit personal o deosebită veste.

Führerul v'a dăruit eri „Crucea de Cavaler al Crucii de fier".

După ce face un scurt istoric al luptelor din iarna trecută, d. general Hoth, spune: Numai când d-voastră aţi luat conducerea cu o mână puternică de soldat, s'a făcut ordine şi numai când d-voastră aţi fost aci, a revenit liniştea frontului. Am pornit la atacul, care în Mai a fost încununat prin distrugerea inamicului. După aceia a început înaintarea corpului român, umăr la umăr cu armata germană blindată.

Inaintarea trupelor române n'a putut fi împiedicată şi datorită acestei înaintări ne aflăm astăzi în faţa oraşului Stalingrad.

Răsplata şi recunoştinţa pentru meri-

tele d-vs. le primiţi prin decoraţia, pe care v'o acordă azi Führerul.

După ce arată marile fapte de arme făcute de corpul român de armata şi meritele personale ale d-lui general Corneliu Dragalina, trimisul Führerului prinde înalta decoraţie germană de gâtul viteazului general român.

Răspunsul d-lui general Dragalina

D. general Dragalina, după ce strânge puternic mâna distinsului general german, spune următoarele:

Sunt adânc mişcat de onoarea, pe care Führerul mi-a făcut-o prin domnia voastră.

Ştiu să preţuesc această deosebită atenţie şi vă mulţumesc din toată inima. Această onoare se va răsfrânge asupra corpului meu de armată, asupra oastei române şi asupra întregei noastre ţări.

Ca şi până acum, ne vom face datoria până la victoria finală a cauzei noastre comune, pentru Patria noastră şi Marele Reich.

In numele tuturor generalilor mei, al ofiţerilor şi al soldaţilor, ridic gândurile noastre către armata germană aliată, cea mai glorioasă armată a tuturor timpurilor şi către marele ei conducător: Adolf Hitler.

După vizita făcută la cartierul corpului de armată român, d. general Hoth, pe calea aerului, s'a îndreptat spre cartierul său general.

DELA OSHOL LA DON

După ce au forţat trecerea Doneţului, pe malul căruia ruşii, întăriţi în păduri şi cazemate, au opus o vie rezistenţă, trupele române au urmărit pe inamic până la râul Oshol, dealungul căruia au ocupat o poziţie în defensivă, pentru regruparea forţelor.

Abia terminată această regrupare, recunoaşterile aeriene şi terestre au arătat că ruşii, în urma ofensivei luate de germani la Nord, se pregătesc să-şi retragă grosul trupelor pe Oshol. Ori ei trebuiau împiedicaţi cu orice preţ să facă aceasta, nestingheriţi.

Pe tot parcursul lui, în faţa sectorului ocupat de corpul de armată român, râul Oshol era mlăştinos şi foarte greu de trecut. Afară de aceasta malul de est nisipos, pe o întindere de 4—5 kilometri, drumurile foarte proaste şi minate, toate podurile distruse, erau tot atâtea piedici greu de străbătut.

Urmărirea inamicului

In această regiune, ca şi până aici, unde văile pe fundul cărora curg râuri leneşe cu mlaştini, pionierii noştri au depus o muncă titanică şi eroică, refăcând podurile şi drumurile, sau construind în câteva ore, poduri peste ape mari, cum este Doneţul, adesea chiar sub focul artileriei şi brandurilor duşmane.

Până în seara de 7 Iulie, toate pregătirile pentru urmărirea inamicului pe front larg sunt gata. — Şi în zorii zilei de

(Urmare în pag. 3-a)

Comandantul unei Divizii din Corpul Dragalina dă ultimele dispoziţiuni în vederea atacului.

Soldații bolșevici nu vor mai lupta dincolo de Urali

Suntem într'un oraș din imediata apropiere a frontului. Mii de camioane vin și se duc spre primele linii, soldați de toate gradele și din toate armele, încolonați, sau singuri, forfotesc pe aceste drumuri.

Pe șoseaua ce vine dinspre front, la bariera orașului, câteva femei cu coșuri în mână stau în marginea drumului. Ce vor fi așteptând aceste femei, mă întreb cu legitimă curiozitate. Nu mi-a fost prea greu să aflu că scene asemănătoare se petrec oridecâteori sosesc prizonieri sovietici în vreun oraș.

Dealtfel, informatorul meu m'a asigurat că scena întâlnirii cu prizonierii este foarte interesanată și ca dacă aștept, timpul nu-l voiu pierde zadarnic.

In așteptarea prizonierilor

Suntem chiar la intrarea șoselei în oraș. In apropiere se văd coșurile unei uzine. Fumul cenușiu-roșietic se ridică domol în văzduh. Uzina lucrează.

Jandarmul german stă în mijlocul drumului și cu *bagheta* cu placă roșie conduce marea orchestră a clacsoanelor. Pe marginea drumului armatele de cavaleriști mărșăluesc spre cazanul clocotitor al frontului.

De departe un convoiu stârnește prelung praful șoselei. Pe măsură ce se apropie ne dăm seama că cei ce vin sunt prizonierii sovietici.

In fruntea convoiului, doi soldați germani. Pe margini, alți ostași cu arme pe umăr. Șirul de prizonieri este atât de mare că nu-i poți vedea sfârșitul pe șoseaua întinsă ca un fir de ață pe imensul bărăgan rusesc. Este imposibil să-ți dai seama de numărul lor.

Pe marginea drumului, printre femei, s'a produs mișcare. Fiecare spune ceva. Coloana prizonierilor s'a oprit. Femeile se apropie și după ce au cerut permisiunea santinelelor, împart prizonierilor pâine și fructe.

In vorbe puține îi întreabă de soții și copiii lor. De cele mai multe ori încep să bocească. Probabil că vestea ce le fusese dată nu era dintre cele bune.

Arătări omenești

Cu ochii în fundul capului, sdrențuroși și murdari, mai mult niște arătări omenești, foștii soldați ai lui Stalin sunt adunați din toate unghiurile Rusiei. Sunt chirghizi alături de mongoli, tineri cu fețe blonde lângă bătrâni tuciurii, un adevărat amestec de rase și de vârste. Pe chipul lor se mai citește groază. Vorbesc foarte puțin între ei. S'ar părea că nu se cunosc, deși au luptat în aceleași unități

Un ordin scurt și convoiul se mișcă...

Ce spun prizonierii

Curând convoiul trece pe sub poarta unei uzini. Aci sunt triați și anchetați prizonierii.

Răspunsurile lor la întrebările ce li se pun sunt cam asemănătoare.

Cei mai mulți se plâng de răul tratament ce li-l aplicau comisarii politici. Ei vorbesc cu groază de atacurile aviației germane. Când spun cuvântul „Stuka", ochii li se măresc și se uită cercetător în văzduh.

Cei mai mulți arată mulțumirea că au scăpat de războiu. Vorbesc de starea soldaților sovietici, care *„vor refuza să lupte dincolo de Urali"*.

Ei știu că peste Urali, pământul Siberiei abea poate să hrănească rara populație ce se găsește acolo.

Mărturisirile soldaților sovietici căzuți prizonieri, vin să întărească convingerea tuturor că, Rusia Sovietică va trebui să plece grumazul în urma puternicilor lovituri primite în cursul acestei ofensive.

Serg. T. R. N. DUMITRESCU

corespondent de războiu (P.P.)

Stalin își ucide tovarășii

In Rusia Sovietică nu se mai ascunde pericolul, care îi pândește pe bolșevici.

In ultimul timp, s'au înregistrat numeroase acte de nesupunere. In unele orașe sovietice: Leningrad și Moscova, Stalin a dat ordin, ca toți cei, care vorbesc de încetarea rezistenței, să fie împușcați. Printre cei, care au mers în fața plutoanelor de execuție, sunt foarte mulți ofițeri și oameni politici, foști prieteni ai dictatorului roșu.

Mersul războiului

TRUPELE GERMANE ȘI ROMANE LA PORȚILE MUNȚILOR CAUCAZ

Două comunicate speciale date Duminică anunță ocuparea localităților Krasnodar și Maikop. Este demn de notat că din regiunea Maikop se extrage petrol. Așa dar, prima regiune petroliferă a Caucazului a intrat în stăpânirea forțelor armate germano-aliate. Krasnodarul, important centru de communicație, a fost și el ocupat de trupele germane și române.

Cavaleriștii români continuând înaintarea, dealungul țărmului Mării de Azov, au ocupat orașul Jeisk, o puternică bază a aviației sovietice. Urmărind inamicul, aceleași trupe ale corpului de cavalerie român au cucerit și localitatea Krimskaja care se găsește la 140 km. sud de Jeisk. Deasemeni portul Novorosisk se află sub bătaia tunurilor artileriei germane și aliate.

Știrea despre rapida înaintare a trupelor germane și aliate în Caucaz a produs adâncă consternare la Moscova. Inaintarea nu mai poate fi oprită deoarece nu se mai dă nici o clipă de răgaz inamicului.

Ultimele comunicate ale înaltului comandament al armatei germane anunță o nouă serie de succese ale trupelor germane și române în sectorul sudic al frontului de Răsărit.

Vijelioasa înaintare din regiunea Kubanului n'a putut fi oprită de sovietici. Ordiul dat de Stalin ca, soldații lui să numai dea nici un pas înapoi, n'a avut nici un rezultat. Ostașii germani și români au continuat să atace și să ocupe orașe și regiuni foarte importante pentru mersul războiului. Inaintarea victorioasă s'a apropiat de poalele munților Caucaz.

Trupele germane și române s'au apropiat simțitor de marele centru industrial Stalingrad. Acest oraș este legat prin șosele și căi ferate cu întreaga regiune industrială; un drum de fier pornește din Moscova spre Stalingrad și continuă spre Sud, până la Tihorețk, unde face legătura în direcția Rostow-Caucaz. O altă linie pornește la Vest de Stalingrad, prin Morosovski, taie linia ferată Rostow-Moscova și leagă orașul cu bazinul Donețului. Deasemeni Stalingradul este cea mai mare piață comercială în ce privește materialul lemnos din întreaga regiune a fluviului Volga. In acest oraș se găsește una din cele mai mari fabrici de tractoare din Rusia Sovietică. Această fabrică produce acum care de luptă, tunuri și muniții.

După ultimele știri sosite din acest sector al frontului, se pare că orașul Stalingrad nu va putea să opună rezistența puternicei înaintări a trupelor germano-române.

In sectorul Voronej, trupele bolșevice au încercat în zadar să se despresureze Toate atacurile date n'au reușit să schimbe situația. Ele au fost respinse de către atacurile concentrate date de trupele germane.

Este interesant de notat declarația unui ofițer sovietic căzut prizonier, care afirmă că, datorită rapidei înaintări a trupelor germane și aliate, legăturile între unități au fost rupte ajungându-se în unele părți ca trupele sovietice să se lupte între ele.

*

Luptele din Egipt nu și-au schimbat caracterul local, acțiuni de patrule. Numeroase avioane germane au bombardat aerodromurile dela Alexandria. Insula Malta a fost bombardate de avioanele germane și italiene.

*

In Oceanul Pacific flota navală japoneză a înregistrat un strălucit succes în bătălia din fața insulelor Salomon. Submarinele japoneze au scufundat în cadrul unei singure săptămâni, peste 80.000 tone vase nord-americane. Dela începutul războiului marina și aviația japoneză au scufundat 374 vase americane și engleze cu un tonaj total de 2.700.000 tone.

N. D.

NE BATEM ȘI IN CAUCAZ

(Urmare din pag. 1-a)

de răsărit a Mărei de Azov, trupele noastre vor închide cercul în care se află flota sovietică din această mare, silind-o la sinucidere sau predare. Oricare va fi calea acceptată de marinarii roșii, mărșăluitorii din Caucaz vor înscrie o victorie strălucită și pe apă. Iar forța lor nu se va mărgini numai la o cucerire, ci va avea consecințe de ordin economic de cea mai mare importanță. Odată liberată de sub stăpânirea bolșevică, Marea Neagră va deveni o cale liberă de navigație pentru vapoarele de comerț. Exploatarea bogățiilor naturale și schimburile de mărfuri vor asigura venituri importante și mai ales pâinea cea de toate zilele, milioanelor de oameni ținuți sub teroarea foamei și a morței.

Consecințele participării noastre la cucerirea Caucazului se cristalizează deci din capul locului și sunt pline de cele mai bune făgăduinți.

„V"

CHIPURI DE EROI

Caporalul Gheorghiță

Batalionul de infanterie ușoară, care își avea poziția pe malul drept al Osholului, apă lată și leneșă, primi în ziua aceia ordinul să întreprindă, în timpul nopții, o recunoaștere la inamic, pe malul celălalt al râului, presărat ici și colea, cu pâlcuri de arbori, ascunzători minunate pentru bolșevicii ce trecuseră în grabă apa. Pentru îndeplinirea misiunii, batalionului ceru companiei a 2-a de pionieri două bărci împreună cu vâslașii respectivi, care să transporte dincolo, patrula de recunoaștere.

Cum se obișnuește, în situații din acestea, comandantul companiei de pionieri strânse trupa și i-se adresă părintește:

— Măi băeți, la noapte frații noștri infanteriștii fac o „vizită" ciolovecilor de dincolo. Imi trebuesc doi flăcăi „sprințari", care să conducă bărcile așa cum scrie la carte, să nu turbure liniștea gazdelor. Care din voi?

Au sărit toți, dar mai sprinten decât ceilalți, Caporalul Gheorghiță „din Snagov" se și înfipse în fața comandantului.

— Eu, unul, să trăiți! De mult ardea el să prindă o ocazie din astea. La trecerea Donețului, a fost printre primii, care au pus piciorul pe malul celălalt, sub focul inamic, — dar prea mulțumit de sine n'a fost Gheorghiță, că de, mare lucru n'a fost și au pus cu toții mâna. De data asta însă găsise ce căuta și ochii îi străluceau de bucurie.

Și pentrucă Gheorghiță citi în ochii comandantului aprobarea, puse o vorbă bună și pentru camaradul Spirea, pe care „îl știa el ce poate".

Bucuroși, de parcă ar fi plecat în concediu, cu bărcile grămădite într'o căruță, o porniră spre batalionul de infanterie fluerând „Sârba popilor dela Snagov".

Când se prezentară, comandantul batalionului se arătă foarte mulțumit, însă privi cu oare care neîncredere la caporalul Gheorghiță. Il văzu cam puținel la trup, firav, tras la față. Doar ochii ce mai erau de el.

Deh, își zise în sinea lui, ăștia mici au suflet mare. Nu poți să știi, de ce-i în stare!..

Până la miezul nopții, totul a fost pus la punct. Gheorghiță înveli vâslele cu pae, să nu facă sgomot la vâslit iar infanteriștii își aranjară mitralierele și sacii cu grenade.

La ora 12, se auzi și glasul comandantului:

— Gata băeți?

Noaptea era destul de întunecată pentru a favoriza misiunea. Petece smolite de nouri împânzeau cerul fără lună, fiind împinse încoace și încolo de o adiere ușoară de vânt.

— Dați drumul bărcilor băeți și cu Dumnezeu înainte, șopti în întuneric comandantul.

Bărcile se lăsară ușor pe apă și în curând besna nopții îi înghiți. Nu se mai auzea decât clipocitul apei, care lovea ușor malul nisipos.

Când ajunseră pe malul celălalt, Gheorghiță lăsă vâslele, sări ușor pe nisip și ținu barca să coboare toți fără sgomot. Au pornit-o apoi, cu pași ușori spre crângul, care se întindea la câtiva zeci de pași de mal.

Totul ar fi mers bine până la sfârșit, pentru băeții noștri, care se plimbau în voe printre bolșevici, dacă o pârdalnică de uscătură n'ar fi trosnit sub piciorul unuia dintre ei. Ca arși, au sărit bolșevicii în sus, deschizând foc asupra patrulei de recunoaștere.

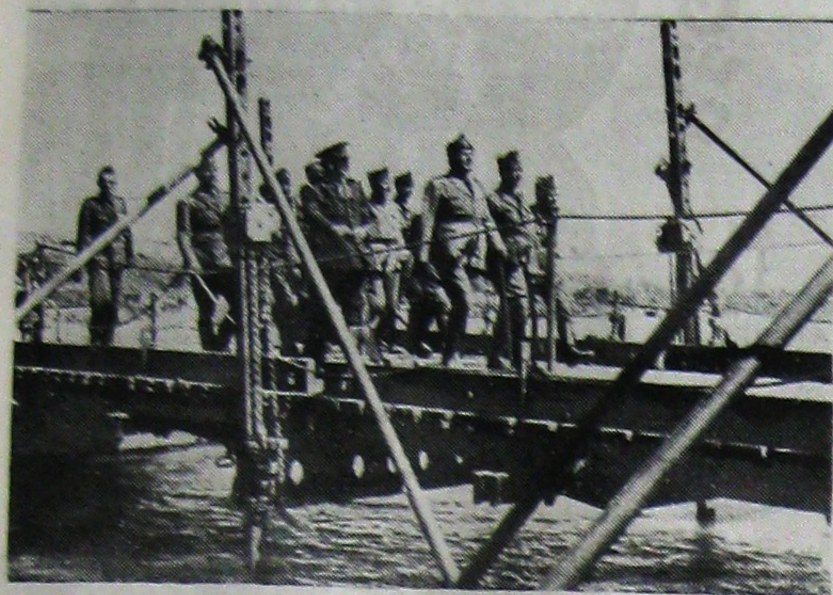
Ce trebuia însă aflat, se aflase. In salturi scurte, acoperiți de focul mitralierelor noastre, băeții ajunseră la mal, săriră în bărci și câteva clipite mai târziu, alunecau spre malul celălalt, însoțiți de alaiul gloanțelor și brandurilor inamice.

(Urmare în pag. 3-a)

DE LA OSHOL LA DON

(Urmare din pag. 1-a)

8 Iulie, corpul de armată român deslănțue atacul pe tot frontul, în același timp cu trupele blindate germane, trecând Osholul în șase locuri. Inamicul răspunde

Generalul Dragalina împreună cu Statul Major trecând Donul.

cu foc puternic de artilerie și branduri. Dar ostașii noștri luptau cu atâta însuflețire, încât chiar în prima zi, rușii sunt scoși din pozițiile lor întărite, dați peste cap și respinși 20 km., iar pe alocuri 30 km. Și atunci începe urmărirea dușmanului, fără pic de odihnă, prin stepele nesfârșite, acest marș formidabil al infanteriei române, care a ținut pasul cu trupele blindate și motorizate germane, depășindu-le uneori spre a nu da răgaz inamicului, care se retrăgea, să se organizeze pe nici o linie de rezistență, marș care ne-a adus după un parcurs de 600 km., sau 450 km. în linie dreaptă, în timp de 20 zile, pe malul Donului. Văzând rezultatul primei zile de atac, generalul Dragalina dă ordin să se împingă puternic inamicul, fără a se mai opri pe obiective.

Arșița soarelui a fost înfrântă

Urmărirea continuă fără întrerupere, în zilele următoare, pe o căldură înăbușitoare, respingându-se toate rezistențele dușmanului. Se trec astfel văile mlăștinoase Scherebes și Krasnaja, cu podurile distruse, se distrug rezistențele dela Vest de Swatowo și Melowatka. Arșița este insuportabilă. Soldații își scot vestoanele, își pun batiste ude pe cap, spre a se feri de insolație și se înaintează, câte 25—35 km. pe zi. Unitățile rusești în retragere părăsesc pe câmp tancuri, tunuri grele, branduri, muniții, pierd legătura între ele, regimente întregi rămân izolate în spatele frontului, în păduri, prin văi, și după slabă rezistență se predau. Se cuceresc înălțimile dela Vest de Maski, se cucerește Starobelskul, după ce au fost sfărâmate rezistențele, din valea Aidar, unde toate podurile fiind distruse, primele elemente ale trupelor noastre trec râul prin vad, până când podurile sunt refăcute, în ziua de 13 Iulie când trupele noastre ajung pe înălțimile ce domină valea Derkul. Fiind informați că la Milerowo se află încă forțe inamice puternice, corpul român atacă orașul pe la Vest în legătură pe flancuri cu trupele blindate germane. O ploae torențială desfundă drumurile, îngreunând înaintarea și trecerea peste ape, dar urmărirea se face cu toată vigoarea și dușmanul e iar pus pe fugă, după ce lasă în mâinile noastre, peste patru mii de prizonieri.

In această luptă, bravii cavaleriști din grupul de recunoaștere al corpului, au făcut prizonier pe generalul comandant al Div. 278 ruse, care a încetat din viață în urma rănilor căpătate în timpul luptei. Au capturat o baterie în acțiune, o companie cu ofițeri și comisarul politic, trei sute de călăreți, două care de luptă, în total șapte sute de oameni. Drumurile sunt pline de convoae de mii de prizonieri.

Capturarea arhivei unei armate rusești

Peste câteva zile, plutonul de cercetare al regimentului de dorobanți din Calafat, care era în linia II-a, a descoperit pe câmp, pe alt general rus, comandantul diviziei 140, împreună cu tot Statul Major și cu garda. Rezistând, ei au fost omorîți în lupta, care s'a dat. Iar altă unitate a capturat întreaga arhivă de războiu a armatei a 9-a rusești.

Pentru eforturile făcute, pentru bravura ostașilor noștri și pentru marea parte pe care au avut-o în succesul acestor operațiuni, comandantul corpului de armată blindat german, sub ordinele căruia a luptat corpul de armată român, a dat un ordin de zi în care spune între altele:

„După ce au dus lupte grele de apărare în bătălia de iarnă dela Ssamara și Ternowka Corpul de Armată român a pornit la 20 Mai la atac, cot la cot cu unități germane în bătăliile de încercuire dela Isjum și Harcow. Puțin mai târziu, Corpul român, după lupte grele duse în păduri și încununate de succes, a putut să ajungă până la Oshol. Succesele cele mai decisive le-a câștigat, în aceste prime zile ale campaniei de vară 1942. Grație elanului generalului său, cât și vitejiei trupelor române, a putut să treacă prin surprindere, în mai multe puncte peste Oshol, cu toată rezistența inamică și cu toate greutățile terenului cu maluri mlăștinoase. Diviziile române au asigurat flancul de Nord al armatei X blindate împotriva forțelor puternice inamice din regiunea Starobelskului și Belowodsk, dând posibilitate străpungerii frontului inamic și urmărirea lui până la Milerowo. Cu părere de rău văd eșind corpul român de sub ordinele mele. Ii doresc și mai departe viteazului său general, Corneliu Dragalina, succesele militare în lupta victorioasă împotriva inamicului țărilor noastre aliate.

Victoria finală este a noastră".

Von Kleist.

Incununarea a fost trecerea Donului prin cotul cel mai de răsărit, la 27 Iulie, stabilind un puternic cap de pod la Zimlianskaja.

Serg. T.R. SMEU DUMITRU
Reporter de război P.P.

CE ESTE CU AL DOILEA FRONT?

In ultima vreme se vorbește tot mai mult de cel de al doilea front.

De când speranțele legate de ofensiva bolșevică au fost spulberate odată cu armatele roșii, de când a căzut Rostovul, prețioasa cheie a Caucazului, de când trupele române și germane se plimbă în voe prin această cetate misterioasă, denumită „Secretul forței bolșevice", aflându-i într'adevăr secretul, care consta în marile resurse de petrol și imensele fabrici de armament, deatunci se vorbeste tot mai mult de acest al doilea front.

Stalin, căruia i-a ajuns funia la par, cere cu disperare englezilor și americanilor să creeze în Europa al doilea front. Unde, când și cum, nu-l privește, numai să-l creeze odată, pentrucă altfel e nenorocire.

Bineînțeles că englezii, cu tot calmul lor proverbial, au început să dea semne de neliniște, mai ales că Maisky, reprezentantul roșu dela Londra a bătut cu pumnul în masă în Camera Comunelor, și a scuipat pe jos cu scârbă, văzând neputința englezilor.

Nobilii englezi s'au șifonat foarte rău, l-au apostrofat pe Maisky, l-au luat de guler și l-au dat afară pe scări.

Pentrucă totuși, englezii susțin sus și tare că vor creia acest al doilea front în Europa, printr'o debarcare, undeva în Franța, sau aiurea, trebue să subliniem că asupra posibilităților creerii celui de al doilea front generalul francez Duval spune că aceasta e o iluzie sau o glumă de prost gust. Tot generalul francez spune că dacă n'ar fi Rușii și Chinezii, nimeni nu ar mai face războiul anglo-americanilor

A INCEPUT DEZASTRUL

ORDINUL SECRET AL LUI STALIN

Comisarul pentru apărarea Uniunii Sovietice
Ordinul Nr. 277 din 28 Iulie 1942

Așa începe apelul disperat al lui Stalin către trupele sovietice intrate în debandadă, în urma înaintării vertiginoase a trupelor române și germane.

Dăm mai jos conținutul acestui ordin, care oglindește îndeajuns în ce măsură mai pot sovieticii să facă față războiului și cum înțelege înaltul comandament bolșevic să îmbărbăteze trupele roșii, care în momentul de față se găsesc într'o situație mai mult decât catastrofală.

„Populația țării este dezamăgită. Ea pierde încrederea în armata roșie.

După pierderile, pe care le-am suferit, posesiunile teritoriale au scăzut considerabil. Nu mai suntem superiori dușmanului. Dacă nu oprim retragerea, suntem siliți să pierim cu toții.

Interzic din momentul de față ori ce pas înapoi. Comandanții, care se retrag, vor fi scoși din luptă.

Se creiază batalioane speciale de insubordonați, precum și trei până la cinci divizii înarmate, care vor sta în spatele diviziilor ce luptă, pentru a împușca pe cei ce se retrag.

Semnează, Stalin, Comisar pentru apărarea Uniunii Sovietice.

ȘTIRI DIN ȚARA

Școlile de pilotaj A.R.P.A au brevetat o nouă serie de piloți.

— La 12 August s'au închis înscrierile la noul examen ce se ține la școala de ofițeri de artilerie.

— In ultima ședință a Consiliului de Miniștri, s'a discutat problema aprovizionării țării. S'au luat o serie de măsuri pentru asigurarea aprovizionării Capitalei.

— In ultimul timp s'a constatat o simțitoare scădere a prețului fructelor.

— Toate măcelăriile din Capitală au avut Duminica aceasta, carne din abundență în urma măririi cotei ce se dă fiecărui cetățean.

— Camera de comerț din București a deschis o școală de ceasornicari. Școala va da noii maeștri, care vor înlocui pe străinii, care acaparaseră această meserie.

— Monitorul Oficial de Luni 9 August publică lista catedrelor vacante la școlile din Basarabia.

— Școala de subofițeri intenterie din Făgăraș primește înscrieri până la 20 August.

— In ziua de 8 August, la ora 16, s'a înregistrat la observatorul din București, un cutremur de pământ al cărui epicentru se găsește cam la 750 km. depărtare.

— In ziua de 13 August s'a sărbătorit la regimetul 10 dorobanți, decorarea drapelului cu ordinul „Mihai Viteazul".

— Ziarele din Capitală publică lista nouilor elevi admiși în liceele militare din țară.

Caporalul Gheorghiță

(Urmare din pag. 2-a)

Greu le-a venit însă băeților, după ce au pus piciorul pe mal și au făcut numărătoarea, când au eșit în loc de opt câți plecaseră, numai șapte și mai greu lui Gheorghiță, pentrucă cel ce lipsea era tocmai pionierul Spirea, „fratele" lui, cum îi spunea el.

— E sânge din sângele meu și e păcat, fie el viu sau mort, să îl las la păgâni — murmură cu durere caporalul. Mă duc să-l caut!

Nimeni n'a putut să-l oprească. Un ceas întreg s'a frământat pe malul apei ca o fiară încolțită, sfredelind cu privirea besna nopții ,până la malul celălalt. Trecuse de două noaptea și o geană roșietică prinse a mijii peste pădure. Deodată inima lui Gheorghiță începu să bată cu putere, parcă să-i iasă din piept. Zărise o mogâldeață chiar în marginea apei și nu putea fi altcineva decât Spirea.

Cum a ajuns dincolo, nici el nu știe. N'a mai ținut socoteală de nimic.

Nici nu sărise bietul Spirea bine în barcă, chicotind de bucurie și mitralierele bolșevicilor începură din nou să tragă. Total a fost însă în zadar, căci barca mânată de Gheorghiță, care era în culmea fericirii, sbura ca o săgeată.

Când au pus piciorul pe mal, Gheorghiță își îmbrățișă camaradul, mângâindu-l cu glasul tremurând de emoție:

— Bine mă, Spirea, te îndurai tu să mă lași singur?

Comandantul batalionului, care se apropiase pe nesimțite, îl bătu pe Gheorghiță pe umăr, rostind emoționat:

— Bravo caporale!

Lt. rez. ALICU M. AUREL
reporter de războiu (P.P.)

Redacționale

Informațiile și materialul de pe front se vor trimite pe adresa:

Compania II-a Propagandă, Comandamentul M. U., Oficiul Poștal Militar Nr. 30.

Prim Redactor: Locot. rez. A. M. ALICU (P.P.)

Desen—Zinco—Tipar: Secția Geografică a „Frontului de Est".

GLUMA pe FRONT

A SOSIT CIRCUL!

Mare reprezentaţie de gală

prezentată de
Serg. T.R. Zenobie Băncilă
desene Sold. Alexandru Raabe

CEL MAI TARE OM DIN LUME.....

Este, nimeni nu se indoeşte
Ii vedem muşchiulatura!
Insă Cioc, javra minune
I-a făcut pe loc figura"

DANSATOAREA PE SÂRMĂ

Chinuită, dansatoarea
Se'ntreabă aşa'ntr'o doară:
-Dacă joc bine pe sârmă,
De ce mă mai trag pe sfoară?..

Vă prezint în formă mare
Scamatorul cu „antren"
A'narmat o lúme intreagă
Dintr'o gioarsă de giobeh

Scamatorul

REGELE ECHILIBRULUI

Domnilor, figura asta
E un număr „serios"
Chestia e doar atâta:
Cum are sa vină jos?

SALTO MORTAL

Si-acum... puneţi-vă casca
Acest sfârşit a fost fatal!.
Actorii vor inchide „mustăria"
Pă chestia unui salt mortal.